

Od wejścia Polski do Unii Europejskiej obserwujemy systematyczne i coraz bardziej dokuczliwe pogłębianie się dysproporcji pomiędzy klasycznymi obszarami wiejskimi, małymi miasteczkami a największymi ośrodkami miejskimi.

Dotyczy to praktycznie wszystkich usług publicznych oraz infrastruktury komunalnej. Efektem tego jest wyludnianie się polskiej prowincji, upadek przedsiębiorczości oraz brak inwestycji zewnętrznych - czytamy w stanowisku przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ZGWRP.

W dalszej części ww. dokumentu Wójtowie apelują: "(...) aby w kolejnej perspektywie finansowej wyodrębnić konkretną pulę środków przeznaczoną wyłącznie na obszary wiejskie. Jest to niezbędne do próby równoważenia rozwoju i konieczności wybudowania na polskich wsiach elementarnej infrastruktury technicznej, która powinna rozpocząć odwracanie tego bardzo niekorzystnego trendu. Szczególnym problemem jest brak dostatecznych i łatwo dostępnych źródeł finansowania budowy remontów dróg lokalnych, podstawowych usług w tym: zaopatrzenia w wodę i odbiór ścieków, zagospodarowania i przetwarzania odpadów, ochrony środowiska, zabezpieczenia przeciwpowodziowego i przeciwpożarowego, dlatego potrzeba przeznaczyć zdecydowanie więcej środków na inwestycje w infrastrukturę. Kryteria Narodowego Programu Budowy Dróg Lokalnych adresowane są praktycznie do najzamożniejszych samorządów i zmuszają do dodatkowych kosztów na dodatkową infrastrukturę zbyteczną w obszarach wiejskich. Poziom finansowania dróg lokalnych z ostatnich lat wymagałby kilkusetletniego okresu na odtworzenie tylko dywanika asfaltowego na tych drogach. Dotychczasowy, niedostateczny dostęp gmin wiejskich do środków wsparcia na infrastrukturę i podstawowe usługi oraz brak środków własnych gmin najslabszych ekonomicznie, pogłębia dysproporcje standardów życia i cywilizacji pomiędzy miastami i terenami wiejskimi.

Uwzględniając dokument roboczy Komisji Europejskiej w sprawie „Elementów wspólnych ram strategicznych na lata 2014 – 2020”, a także Deklarację Warszawską, przyjętą 20 października 2011 roku przez Europejski Kongres Gmin Wiejskich w sprawie polityki spójności na obszarach wiejskich po 2013 roku podkreślamy konieczność zwracania większej uwagi na potrzeby obszarów wiejskich oraz doprowadzenia do właściwej równowagi między strategiami politycznymi dotyczącymi miast i wsi. Doświadczenia lat ubiegłych pokazują, iż model oparty na wzroście rozprzestrzeniających się miast w stosunku do obszarów wiejskich i podmiejskich ma swoje ograniczenia. Wskazujemy władzom Rzeczypospolitej Polskiej na potrzebę synergii między dwoma zasadniczymi strategiami terytorialnymi UE – polityką spójności i Wspólną Polityką Rolną, szczególnie jej II filara – z myślą o bardziej zintegrowanym podejściu do rozwoju obszarów wiejskich po roku 2013. Popieramy stanowisko Parlamentu Europejskiego i Komitetu Regionów UE, że wspólne ramy strategiczne obejmujące wszystkie fundusze strukturalne (EFRR, EFS, fundusz spójności, EFRROW i EFMR) ułatwią koordynację i będą wywierać korzystny wpływ na synergię między polityką spójności a WPR po roku 2013, w efekcie czego obszary wiejskie były również atrakcyjnym miejscem do życia i nie były nadal marginalizowane."